

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 16 Het Waternix Schandaal.

droge repetities:

ma 29 okt. '73	lezing	10.00u.	Bavohuis, Sumatrastraat 2, Amsterdam (tel. 020/940499)
di 30 okt. '73	repetitie	10.00u.	"
	wo 31 okt. '73		orkestopname in de Mc-studio, Slotlaan 3, Ned. Den Berg. 09.00u.-13.00u.
			----- 's middags inzingen koor.
	do 1 nov. '73		's morgens inzingen solisten.
vr 2 nov. '73	repetitie	10.00u.	Bavohuis, A'dam.
za 3 nov. '73	repetitie	10.00u.	"
ma 5 nov. '73	repetitie	10.00u.	"
di. 6 nov. '73	repetitie	10.00u.	"
wo 7 nov. '73	repetitie	10.00u.	"
do 8 nov. '73	repetitie	10.00u.	"

vr 9 nov. '73)
za 10 nov. '73) studio 3.

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Jan P. Koenraads
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

DE POMPOEN:

(ASSIA LEEST, IN CENTRUM POMPOEN.
TOR LIGT OP EEN VAN DE KOORBANKEN
LANGUIT TE SLAPEN, MET ZADEL OP
ZIJN BUIK, EN DAAROP WIT KONIJN.
KINDEREN ZIJN HER EN DER BEZIG,
LIDWIJNTJE STAAT BIJ PANEEL HANDLES
TE BEDIENEN.
HILDEBRAND RUILT NET VAN PLAATS
MET AERNOOT, ACHTER STUUR.
BERTRAM, DIE IJSBEERT, HOUDT DAAR-
MEE OP EN GAAT ZITTEN NAAST LEZENDE
ASSIA, DIE NOG NIET OPKIJKT)

BERTRAM:

Hoe lang is het nog, Nix Assia? Naar Paay.

ASSIA: (LEZEND)

Wij zijn bóven Paay. Het is een korte tijd
vallen.

BERTRAM:

Jajaja, ik bedoel Grot Karnagel, waar Uw
vader woont en werkt...

ASSIA: (LEZEND)

Zeven laarsmijlen. Waar de rotsen blauw
worden, daar komt Karnagel ...

LIDW.:

Zijn we niet met wat erg veel gasten, zo on-
verwacht, bedoel ik, bij Uw vader?

ASSIA: (LEZEND)

Karnagel is groot.
Wie komt, is welkom, wie gaat, gaat niet graag.

BERTRAM:

Het is een grot, die aan het water ligt, hè, Nix
Assia?

ASSIA: (KIJKT OP)

Bij Kóo ligt Karnagel, Koo, de bron.

BERTRAM: (BELANGSTELLEND)

'n Bron.

ASSIA:

Ja. Koo. De bron. Het is niet de bron van
alles, maar het is een heel betrouwbare bron ...
Alle nixen wonen aan een bron.
Het is het begin van alles.

BERTRAM: (BEVREEMD EN GEÏNTRIGEERD STAREND)

Jajaja...

(ASSIA LEEST. PAUZE)

BERTRAM: (SCHRAAPT KEEL, ZOEKT WOORDEN)

Ik wilde... er brandt mij al tijden een
vraag op de tong, Nix Assia ...

ASSIA: (RUSTIG LEZEND)

Vraag de vraag, mens Bier.

BERTRAM:

Ja ... (SCHRAAPT KEEL...) Nix Assia...
Wie bent U?

(ASSIA KIJKT HEM NU AAN. BLANK
PAGE)

BERTRAM: (HAKKELEND AANVULLEND)
Ik bedoel dus: eigenlijk. Eigenlijk, bedoel ik.

ASSIA: (KIJKT HEM AAN. LANGZAAM:)
Assia is Assia. De Nix.
Assia de dochter van Walter, de weledelzeer-
geleerde Waternix.

BERTRAM:
Jajaja, goed, goed. Precies ... Exakt ...
Dank U. (KIJKT HAAR AAN)
... Weet ik ... weet ik... Waternix. Nix.
Eh ... Dat is nou juist, eh ...
(GAAT NERVEUS IJSBEREN)
Ik heb altijd gehoord ... Vroeger dus ...
Het waren vanzelfsprekend alleen maar ver-
halen, hoor, Lidwientje kent ze ook wel
enne ... vroeger dus ... in Hamelen... thuis ...
daar hoorden wij wel eens over Waternixen.
Nixen dus ...
Ik eh wil het natuurlijk niet béter weten -
dan U - want wie is er tenslotte een Water-
nix, U of ik?

ASSIA:
Assia.

BERTRAM:
Precies. U.

AERNOUT: (DOM. IS MEE KOMEN LUISTEREN)
En niet jij.

BERTRAM:
Nee.

AERNOUT:
En ik ook niet.

BERTRAM:
Nee. Hou jij je mond nu. Maar Waternixen, zo-
als wij in Hamelen die vroeger uit de verhalen
kenden, die waren ...
(SLIKT)
Zwart.

AERNOUT:
Zwart! Ja. Zwart. Da's waar! Zwart!

(LIDW. IS TIJDENS BERTRAM'S STUNTE-
LIG BETOOG OOK ERBIJ GEKOMEN, OOK
WAT KINDEREN)

ASSIA:
Natuurlijk zijn Waternixen zwart.

BERTRAM: (BIJNA SPRAKELOOS)
Ah

ASSIA:
Alle Waternixen zijn zwart.

BERTRAM:
Oh ... ja.

ASSIA:

Mijn grootvader was bijvoorbeeld heel zwart.

BERTRAM: (BELEEFD)

Zo.

ASSIA:

Maar mijn grootmoeder was Adelheid. De luchtgeest, de dochter van Pij, die het Morgenrood maakt van vloeken en wijn.

(BERTRAM KNIKT WEZENLOOS, ANDEREN STAREN)

De luchtgeesten zijn roze. Dat weet u.

(IEDEREEN KNIKT SCHAAPACHTIG)

ASSIA:

... Behalve uit Piek. Die zijn onzichtbaar.

BERTRAM:

Natuurlijk, dat ik daar niet aan dacht, haha.

(IEDEREEN LACHT ONECHT EN VERWARD MEE)

ASSIA: (GEWILLIG DOORMIJMEREND, IMFORMA-TIEF)

Mijn moeder is zwart. Mijn vader is roze. Mijn broers zijn zwart en roze. Ik ben roze. En bij warm weer word ik onzichtbaar. En ik heb drie zoons. Een is zwart, twee zijn roze.

Mijn dochter is onzichtbaar. Behalve bij warm weer. Dan is zij zwart.

(AERNOUT BEKIJKT HAAR ALS EEN WERELDWONDER)

BERTRAM: (DUIZELEND)

Hoe had ik zo dom kunnen zijn.

(RETORISCH GEBAAR)

Maar ja, U begrijpt ...

ASSIA: (VRIENDELIJK VRAGEND)

Nee?

BERTRAM: (VAN ZIJN STUK)

Oh ... eh ... wel, U begrijpt: U was ten-slotte bij die vijf heksen van Dril.

Daarom dacht ik even, misschien bent U tegelijkertijd ook een ... heks.

ASSIA: (KIJKT KOEL OMLAAG IN BOEK)

... Assia is Assia is Assia.

Is de dochter van Walter ...

BERTRAM: (NERVEUS. ANDEREN KNIKKEN MEE)

Jajaja.

ASSIA: (WEER OPKIJKEND)

Dus is Assia niet een heks. Assia is een roze nix.

AERNOUT: (DOM TEGEN BERTRAM, BEVRIEST BIJ BLIK BERTRAM)

En verder niks, haha.

ASSIA:

Een nix is een nix is een nix is een nix.

BERTRAM:

Neemt U mij niet kwalijk, nix Assia.

ASSIA:

Jawel.

LIDW.:

Ooooooooooooooh!

(IEDEREEN KIJKT MET HAAR RICHTING
RAAM)

Kijk Bertram! Nix Assia!

KIND:

Een koffer!

KIND 2:

Een vliegende koffer!

(KINDEREN ZIJN AL NAAR HET RAAM
GESTOVEN)

CUT:

(VIA CHROMAKEY TEGEN EEN WOLKEN-HEMEL DIE VOORBIJGLIJDT EEN OPEN BOEKENKIST, WAARIN EEN SJIEK GEKLEDE DIENAAR.

HET IS PONTIUS, VAN KARNAGEL. EEN MAGER, SPICHTIG, KOBOLD ACHTIG MANNETJE, MET GROTE BARET (FLAMBARDACHTIG) OP, OP HOGE ZWARTE HOED À LA STAALMEESTERS, IETS GEBEKTER, ZWARTE KLEREN MET WITTE KANT.

VEEL FLODDERKANT BIJ POLSEN. GROTESK RUIME KLEREN)

PONTIUS: (KRAAIEND)

Goeiemorgen. Is dit de Snelpompoen, van kwart over ochtendgloren, of is dit de Pompoen van Pij, van zeven minuten voor dauw, die naar Tintagel gaat? Nou?

..... CUT:

(VERBOUWEREERDE HOOFDEN IN POMPOEN-
VENSTER, BEHALVE ASSIA, HILDEBRAND,
BERTRAM, DIE KOMEN ER NET BIJ
STAAN)

BERTRAM: (OVER HOOFDEN ANDEREN HEEN)

Wij weten niet precies, wat U bedoelt, me-
neer ...

LIDW.:

Wij kennen alleen deze pompoen.

AERNOUT:

Onze pompoen.

.....

PONTIUS: (VERBAASD)

O ja? (GIECHELT) Is het je eigen pom-
poen? (GRAAIT IN KIST EN HOUDT BOS HAND-
SPIEGELS OP)

Kan ik je dienen met een spiegel, mooie
jurk? Hier, allemaal een spiegel van On.

.....

LIDW.: (ANDEREN KIJKEN ELKAAR AAN)

Eh ... wij hebben waarschijnlijk niet ge-
noeg geld daarvoor bij ons eh ...

AERNOUT:

Aan de pompoen wordt niet gekocht!

PONTIUS' STEM:

Neeeeee neeeee ...

.....

PONTIUS:

Ze kosten niets. Het is voor niemandal en een
glimlach. Hier. Pak er drie.

Of pak ze allemaal. Het zijn spiegels van On.
Mooi aan de wand. Hang ze maar op.

(REIKT ZE)

..... CUT:
(IN DE POOMPOEN HOUDEN ZE HILDE-
BRAND VAST, DIE ZICH UIT RAAM
BUIGT, VASTGEHOUDEN DOOR ANDEREN)

KINDEREN:
Voorzichtig.
(GILLETJES)

BERTRAM:
Kijk nou uit, jongen. Dadelijk van je naar
beneden.

LIDW.:
Hildebrand, toe nou.

HILDEBRAND:
Geef maar hier ...
(PONTIUS HOREN WE LACHEN. HILDE-
BRAND WODRT MET SPIEGELS TERUG-
GETROKKEN)
Zo, hèhè. Nou, toch leuk? Zo'n spiegeltje.
.....

PONTIUS:
Ze zijn mooi om te zien. Kijken kost niks.
Spiegel je zacht.

..... CUT: (KAN OOK EVT OFF SCREEN)

LIDW.: (RAAM)
Maar wat reuze aardig van U. waarom deelt
U ze uit?
Bent U handelsreiziger?
.....

PONTIUS:
Ja hihihhi. Handel. Dat zeg je goed.
Moet je er nog meer? Het zijn goede.
Het zijn spiegels van On.
Ze sieren elke hand. En elke wand.
Neem ze gerust. Waarheen gaat de reis?

BERTRAM: (TUSSEN TANDEN. EXTREEM CU)
Niets zeggen.
.....

AERNOUT: (UIT RAMPJE, DOM EN BEREIDWILLIG)
Naar Paay. Ik bedoel naar Karnagel, weet U
wel? Zo'n grot.

LIDW.: (KIJKT VERSCHRIKT NAAR HEM)
Aernout, eh ...
.....

(MUZIEK: GEHEIMZINNIG, SUSPENSE
THRILLING.
PONTIUS' LACH ZAKT WEG. HIJ STAART
HUN EVEN WEZENLOOS AAN.)

PONTIUS:
Naar Karnagel? Bij Koo, de bron?

(OFF SCREEN: AERNOUT EN ENKELE
KINDEREN: Ja.
BERTRAM LUID MET HILDEBRAND: Neeee)

PONTIUS: (LACHERIG)
Ben je welkom? Of kom je voor de praat?
Ratsmodée praat niet, hoor.
Hij maakt, maar hij práát niet. Hij wil je
wel verkopen.

LIDW.:
Kent u Walter de Waternix óók, meneer? De
koning van Karnagel?

BERTRAM: (GEËRGERD)
Lidwientje, laat mij nou maar ...
(HOGE LACH PONTIUS)

..... CUT:

PONTIUS: (NU HELEMAAL OP HOEDE. MOET DES-
ONDANKS LACHEN)
Walter? ... Hihi ... Walter ... hahahaha ...
hihihi

.....

LIDW.: (ASSIA KOMT TEVOORSCHIJN ACHTER
HAAR)
Waarom lacht u daarom? Walter de Waternix,
de vader van Assia.
(PONTIUS LACHT OFF SCREEN)
Waarom lacht u daar om?

..... CUT:

PONTIUS:
Van Assia! Haha! ... Walter?... Water woont
er niet meer ...
Hij is wijd weg ... Wijd weg, zuster-met-je-
jurk!
(LACHT.
MUZIEK TOT BROMMERIG CRESCENDO)

.....

(DE HAMELAARS KIJKEN OM NAAR ASSIA
DIE ZICH VAN RAAM TERUGTREKT, ZO-
DAT PONTIUS HAAR NOG STEEDS NIET
ZIET ... WE HOREN BUITEN PONTIUS
GILLERIG KWAKEND LACHEN)

BERTRAM: (LUID)
Wie woont er dan vandaag de dag op slot Kar-
nagel. De grot van Walter de Waternix, be-
doel ik, waar de bron Koo ontspringt.

.....

PONTIUS: (KOMT GIECHELEND OVEREIND. IS LANG-
UIT ACHTEROVER IN BOEKENKIST GAAN
LIGGEN, ZIJN BEENTJES SPARTELEN
VAN PRET.
PONTIUS HIJGEND OVER RAND KIJKEND)
Wie? Wie op Karnagel?
Hihi ... (KIJKT EVEN VOOR ZICHT, ...
NAAR POMPOEN)
Ratsmodée!
Ratsmodée. De koopman.

CROSS NAAR:
(HAMELAARS IN POMPOEN DIE ZICH
TERUGDRAAIEN NAAR EENZAME ASSIA
DIE MIDDEN IN POMPOEN OP ZETEL OF
BANK ZAKT, ZE STAART VERLOREN VOOR
ZICH UIT, VERBIJSTERD EN WANHOPIG)

HOEK VAN HERBERG
(OP VOORGROND EEN RONDE TAFEL, WAAR-
OMHEEN ALLE HAMELAARS. DE VOLWASSE-
NEN ZITTEN BIJ ELKAAR.
OVER HUN SCHOUDERS ZIEN WE OP ACHTER-
GROND ORF, GROOTVIZIER VAN GRASP
ZITTEN - HIJ WORDT ALS VORST BEDIEND
DOOR MEERDERE DIENAREN, TERWIJL
EEN BEVERIGE WAARD DE TAFEL VAN HAME-
LAARS KOMT SCHOONVEGEN)

HILDEBRAND:

Wij zijn met -met vierentwintigeh ... nee,
achtentwin ...

ANDEREN:

Dertig man, dertig, Hildebrand.

HILDEBRAND:

Nou, je hoort het, goede man. Maak er maar
vijfendertig maaltijden van, dan eet ik het
restje wel op.

WAARD:

Vijfendertig ...

(NERVEUS LIPPENLIKKEND)

Het duurt misschien even. Het kan even tijd
kosten. Ik had vandaag niet op zoveel gasten
gerekend. (KIJKT SCHICHTIG NAAR HOEK)

(DAN HAASTIG:)

Ik heb grijze pap of gort van Ka met eenhoorn-
lappen.

HILDEBRAND+ANDEREN:

Jaja. Geeft niet. Ga uw gang etc.

(HIJ GAAT WEG)

HILDEBRAND:

Grijze pap ...

(SLIKT)

Nou ja...

BERTRAM:

U zei toch, dat dit een drukbezochte populaire
herberg was in Uw land, Nix Assia?

ASSIA: (MAT)

Ja. De spiegelpolder. Altijd druk. Koningen,
prinsen, regenten. Altijd vol. Vroeger.

BERTRAM: (KIJKT NET AL ANDEREN ROND)

Eén gast. Behalve wij dan.

LIDW.:

Maar wel een sjieke, kijk maar `s.

TOR:

Ik ken hem. Hoe ken ik hem? Donders. Ik ken
hem.

BERTRAM:

Die man? Nou ja, waarom zou je hem niet kennen.

TOR:

Het is een man, die ik in een paleis ... In ieder
geval is het een hoger ambtenaar.

LIDW.:

Waarom zie je dat. Aan zijn sjerp. Of zijn
'kijk', zijn kouseband soms?

TOR:

Nee. Hoed op tafel. Slurpt. Eet met mes en vork in
verkeerde hand.

BERTRAM:

Nou, vooruit. Even waarvoor we hier gekomen
zijn: Nix Assia. Voordat we naar Uw grot
Karnagel gaan, leek het ons verstandig, even
te vergaderen. Niet?
Hebt U enig idee, hoe het kan komen, dat Uw
vader niet meer op Karnagel woont?

ASSIA: (MAT)

Assia weet het niet.

BERTRAM:

Dan iets anders: wie is Ratsmodée.

ASSIA: (DOF)

Ratsmodée. Ratsmodée is neef Ratsmodée. Hij
komt van achter het meer van Mout, waar het
water geel is. Van Nijd.
En de steen groen van afgunst. Hij woont bij
een bron, maar de bron is niet betrouwbaar.

LIDW.:

Oh. Familie. Uw neef? En U bent al heel lang
van huis?
Dus dan kan het best zijn, dat Uw vader hem
als opvolger heeft aangewezen!

AERNOUT:

Misschien is hij alleen maar waarnemend opper-
nix tot U terugkomt!

HILDEBRAND: (ONGEDULDIG)

Nou, dat kunnen we dan toch vra ... eh ...
herbergier ... oehoe.
Herbergier ... wie is de baas op Janhagel ...

IEDEREEN: (KINDEREN TENMINSTE)

Karnagel.

HILDEBRAND:

Ja, dinges. Walter de Waternix of hatsekidee.
Patsoké.

KINDEREN:

Ratsmodée.

HILDEBRAND:

Ja, dat zeg ik.

WAARD: (ONDERTUSSEN SIDDEREND SISSEND)

Ssssssssstil.

HILDEBRAND:

Stil? Waarom stil?

WAARD:

De muren hebben oren!

HILDEBRAND:

Oh.

WAARD:

Wie praat wordt gehoord.

HILDEBRAND: (ONZEKER NAAR ANDEREN)

Hoor je dat. Wie praat ...

LIDW.:

Maar we vragen U toch alleen maar, wie er nou regeert op Karnagel?

WAARD: (ZENUWACHTIG BORDEN NEERZETTEND)

Vraag het een ander. Ik haal de grijze pap.
(WIL WEG)

BERTRAM: (SNEL)

Vragen is toch geen misdaad, waard.

WAARD:

Misschien. Misschien ook niet. Ik weet het niet. Maar de muren wéten!

(STARRE BLIK)

ASSIA: (STAAT INEENS OP)

Is mijn v(ader) ... is Walter ...

(SLIKT

de Waternix ...

(SLIKT)

weg?

(WAARD KIJKT HAAR SPRAKELOOS EN
BEVEND AAN ... KNIKT)

ASSIA: (MOEILIJK)

Sinds ... wanneer? ... Waarheen! Waarheen is hij gegaan?

WAARD:

Ik ... Ik weet niet... Nnn... Naar het Niemendal.

BERTRAM: (ZIET ASIA VERSTENEN EN ZITTEN)

Wat is dat? Het ... Niemendal?

ASSIA:

Het Niemendal ... is waarheen nixen gaan ...
Als ze weten wat ...

LIDW.:

Is het een prettig dal?

ASSIA:

Het is ... het mooiste dal.

LIDW.:

Waard ... is Ratsmodée allang op de troon?

WAARD:

Grijze pap voor allemaal dus.

LIDW.:

We vragen toch niets bijzonders, waard?

WAARD:

Ik heb ook gort van Ka met eenhoornlappen.

LIDW.:

Wat kan er nou met U of ons gebeuren????

WAARD: (FEL, MET GESPERDE OGEN)

Niet veel goeds. Ik wet het niet, maar niet veel goeds.

Want de muren hebben oren en wie praat wordt gehoord.

En wat gezegd is, spreekt zich rond, en van het een komt het ander en van het ander komt het een.

En omgekeerd en omgekeerd!

(RATELT DIT ALLES)

IEDEREEN: (ZIT MET STOMHEID)

Grijze pap? Allemaal? ...

(IEDER KNIKT STOM.

HIJ SLOFT WEG)

BERTRAM:

Ahum ... Wel ...

(KIJKT ASSIA AAN)

Het schijnt, dat Uw neef Ratsmodée niet zo'n aardige regeerder is, als Uw eigen vader, Nix Assia ...

LIDW.: (ZIET ORF OPSTAAN)

Bertram!

BERTRAM:

Mmm?

LIDW.:

Daar ... die ander gaat. Staat op!

BERTRAM: (TUSSEN TANDEN)

En hij komt hierheen.

GROOTVIZIER:

Goedendag.

(IEDER GROET. BERTRAM EN AERNOUT RIJZEN AL OP, MAAR GROOTVIEZIER GEBAART, DAT ZE KUNNEN BLIJVEN ZITTEN)

ORF:

Ik hoorde ... Ik meen gehoord te hebben. Ik hoorde, dat u naar Karnagel gaat? ...

BERTRAM:

Jawel ...?

GROOTVIZIER:

Uitnodiging?

BERTRAM: (KIJKT HEM AAN, HERHALEND)

Uitnodiging.

GROOTVIZIER:

Invitatie gekregen?

BERTRAM: (NEEMT BESLUIT)

Oh ... Ja! Jawel!

GROOTVIZIER:

(LANGZAAM)

Welk ... land ... vertegenwoordigt U? Monkel? Prantz? Strijp?

TOR: (ABRUPT OPSTAAND, LUID:)
Geheime opdracht.

(TOETERT OP BELACHELIJK KLEIN TROM-
PETJE, STOPT HET WEG EN GAAT WEER
STIJFJES ZITTEN.
IEDEREEN STAART HEM VERBOUWEREERD AAN.
ORF KLAKT MET HAKKEN EN MAAKT
RECHTSOMKEERT)

GROOTVIZIER:
Neemt U mij niet kwalijk. Smakelijk eten.
(GAAT NAAR ZIJN PLAATS)

LIDW.:
... wat was dat, Tor?

TOR:
Mmm?

LIDW.:
Dat toetertje. Waar je op blies?!

TOR:
Oh. Geheime opdracht. Gezantentoeter. Een-
maal fel en kort blazen en er worden geen
vragen meer gesteld.
Elke diplomaat heeft het bij zich.
Het betekent: geen kommentaar. Gezantentaal.
Elke gezant weet, wat het betekent.

LIDW.:
Oh... wat indrukwekkend. Maar ... waarom
zei je het? Geheime opdracht.

TOR:
De man is een gezant, mens Lidwientje. Van
een regering. Hij was nieuwsgierig.
Hij kwam hengelen, vissen.
Waar wij vandaan kwamen en waar wij heen
gingen.

BERTRAM:
Maar je weet niet, wie hij is, hè, Tor? ...

TOR: (KORT)
Ik dacht van wel, Van Broodspot.

LIDW.:
Wie is het dan, Tor?

TOR:
De man heet Orf.
(ANDEREN STAREN)
De man is Grootvizier ... Minister. Van
O en V.

LIDW.: (HERHAALT)
O en V ...

TOR:
Oorlog. En Vrede ...
(DRIFTIG OPEENS)
Orf. Minister van Oorlog en Vrede ... Aan
het Hof van Guurt van Grasp!

CLIMAX TOUCHE MUZIEK.

(DE WETENSCHAPPELIJKE KAMER IN GROT KARNAGEL. GEWELFACHTIG MET STOFFIGE BOEKENREKKEN, TAFELS MET KOLVEN EN AMPULLEN.

TAFELS MET VIJZELS, GEWICHTEN, BALANSEN, POEDERS, DRAAIBANKEN, SLIJPINSTRUMENTEN, ERGENS EEN OVEN, EEN AAMBEELD SMID.

EEN HOEK MET EEN 'LEZENAAR'. HIER DRAAIT RATSMODEE OP ZIJN DRAAISTOEL NAAR GIECHELENDE PONTIUS, DIE OP BEZOEK IS.

HIJ IS KENNELIJK NIET ONDER INDRUK VAN WAT PONTIUS KOMT VERTELLEN)

RATSMODEE:

In een pompoen? Op weg naar Karnagel?

PONTIUS:

Jawel. Jawel, Ratsmodee. Een pompoen. Een pompoen vol was het.

Een fijne jurk, duizend kleine jurken, en kleine broeken, en een grote dikke broek, een jurk met een snor en een mooie broek met een dappere blik en een blonde broek, die een prins was, met een betoverd paard. Ook dapper.

RATSMODEE:

Je hebt gedronken, Faun Pontius. Ik zie bes-sensap in je mondhoeken.

PONTIUS:

Nee! Niet gedronken. Ze komen hierheen. Hierheen Ratsmodee! Naar Karnagel. Ik lieg niet. Ze zijn op weg. In een pompoen.

RATSMODEE:

Nonsens. Onzin. Moeten ze me soms ergens over spreken?

PONTIUS: (GIECHELT)

Nee. Niet goed.

RATSMODEE:

Nou dan! Wie moeten ze dan spreken?

PONTIUS:

Raden. Driemaal. Hihi.

RATSMODEE: (BEETJE BOOS)

Wie, domme hals. Onnozele gnoom, halve elf, spreek op. Wie?

PONTIUS: (GIERT VAN PRET)

Jou niet! Voor jou komen ze niet!

RATSMODEE:

Je raaskalt, je bazelt. Vertel op, want direkt heb ik belangrijker dingen ... Ik ...

PONTIUS: (OPEENS ERUIT BRAKEND)

Voor Walter. Voor Walter komen ze.

RATSMODEE: (LACHT MEEWARIG)

Voor Walter. Nou vraag ik je... Wat????
Walter????

PONTIUS: (HIKT VROLIJK)
Ja. De vader van Assia ...

RATSMODEE: (SPERT OGEN)
Assia? Spreek die naam niet uit. Domme hals.
Grijze elf, wat haal je je in je lege hoofd????

PONTIUS:
Hahahahahaha. Ze zeiden het: Assia!
De fijne jurk zei het: Walter, de vader van
Assia. Walter, de weledelzeerge

RATSMODEE:
Zwijg! Wanneer? Wanneer was dat?!

PONTIUS:
Nou schrik je. Haha ... vanmorgen. Ver na
de dauw. Boven Wap, waar de Monkel mal wordt en
het gras dor is.

RATSMODEE: (ONGEDULTDIG INTERRUMPEREND)
Hebben ze je verteld, waarom ze kwamen?
Waarvoor? Om welke reden? Met welk doel,
welk oogmerk?

PONTIUS:
Oogmerk ... Hihi. Nee. Beter! Beter! Ik heb
ze spiegels gegeven.

RATSMODEE:
Wat?

PONTIUS:
Spiegels. Handenvol. Van mij. Spiegels.

RATSMODEE:
Spiegels??? (BEGRIJPT HET. BEGINT TE LACHEN)
Slimme vogel.
Mijn spiegels heb ze aan ze verkocht. Hahahahaha.

PONTIUS:
Niet verkocht. Gegeven! Handenvol!

RATSMODEE:
Ik wist wel, dat je slim was. Knap werk.
(LOOPT NAAR WAND)
Wel, dat moet eenvoudig voor ons zijn, niet
dan? Kom.
Van welke slijping waren ze. De laatste?

PONTIUS:
Ja. Handenvol.
(WIJST OP SPECIALE SPIEGEL ONDER
ZWART DOEK)

RATSMODEE:
Precies. Deze hier moeten we dan hebben.
(ONTHULT SPIEGEL.
MAAKT BEZWERED GEBAAR ... DE SPIE-
GEL GLOEIT OP.
WE ZIEN GEDEELTE HAMELAARS IN HER-
BERG AAN TAFEL ZITTEN ... LIDW.
ZWENKT IN BEELD. (INSTELLING ALSOF
DE CAMERA DE SPIEGEL IN HAAR HAND
IS)).

PONTIUS: (KRAAIT)

Daar. Dat zijn ze. Dat is de fijne jurk!

STEM LIDW.:

En waarom zou die magere man in die vliegende koffer ons deze spiegels gegeven hebben?

STEM BERTRAM OFF SCREEN:

Ja, ook zo'n vreemde geschiedenis.

CUT: RATSMODEE:

Goed werk Pontius.

CUT: LIDW.:

Het is 'n gewone spiegel zo te zien. Niets bijzonders aan.

CUT: RATSMODEE:

Een gewone spiegel? Nee. Haha. Neenenenee!

CUT: STEM ASSIA: (NIET ZICHTBAAR IN SPIEGEL NOG)

Het is een Paayspiegel, maar mijn vader heeft hem niet geslepen.

CUT: (RATSMODEE'S LACH BEVRIEST)

STEM ASSIA: (VERVOLGT)

Laat Assia eens zien. Kom ...

STEMMEN VAN BEREIDWILLIGE KINDEREN:

Hier. Alstublicht Nix Assia etc.

CUT: LIDW.:

Alstublicht nix Assia.

(WE ZIEN IN DE SPIEGEL ASSIA BIN-
NENZWENKEN)

CUT: RATSMODEE: (VERWILDERD SISSEND)

Assia...

MUZIEK.

IN DE HERBERG.

(DE HOEK ACHTERIN IS NU LEEG.
LIDW. HEEFT HAAR SPIEGELTJE NET
AAN ASSIA GEGEVEN DIE HET BEKIJKT)

LIDW.:

Ziet U wel. Een gewoon handspiegeltje, niet?

ASSIA:

Het is een paayspiegel. En geen enkele paay-
spiegel is gewoon.

BERTRAM:

U weet, waar hij voor dient??

ASSIA:

(SCHUDDT 'NEE')
Mijn vader heeft hem niet gemaakt ... Er
zijn vele spiegels. De holle spiegel van
Pij, de gerande spiegel van Wap, de ronde
spiegel van Zevenbergen. Geef mij ze alle.
Vlug. (DE MEESTEN LUISTEREN METEEN)

HILDEBRAND: (BLIJFT DE ZIJNE BEKIJKEN)

Toch een aardig dingetje, hè ... Om eens
aan iemand kado te geven. Hè ...

(ASSIA SLAAT DE EERSTE STUK)

Hè ... watte? Hé, niet afpakken!

BERTRAM:

Geef je spiegel dan aan nix Assia, Hildebrand.

AERNOUT:

Moet die van mij ook kapot?

LIDW.:

Toe schiet nu op, er deugt iets niet aan,
denkt nix Assia.

(ASSIA BLIJFT KALM SPIEGELS VER-
BRIJZELEN. KINDEREN STAAN OP VEI-
LIGE AFSTAND)

HILDEBRAND:

Nou, wat mankeert er dan aan die spiegels.
Mooi is dat.

..... CUT:

(IN DE OVALE SPIEGEL IN RATSMODEE'S
HOL ZIEN WE HILDEBRAND, UIT LAAG
PUNT BEKEKEN, NOG SPUTTEREN)

HILDEBRAND:

Ja, maar waarvoor is dat nou nodig. Het wa-
ren toch best aardige spiegeltjes.

Mag er niet eentje heel blijven ...

(HET BEELD ZIFFT EN SLAAT SYNCHROON
MET RINKELEN ZWART)

CUT:

(RATSMODEE DIE BROERIG STAART.
OVERSHOULDER: PONTIUS)

PONTIUS:

Pats. Daar gaan ze. Boem.

RATSMODEE:

Assia.

PONTIUS:

Pats. Hop. Stuk. Dat zijn ze Ratsmodee. Hop!
Pats. Dezelfde. Uit de pompoen boven Wap!
Jurken en broeken. Kinkelde kinkel.

RATSMODEE: (ZWIJGT)

PONTIUS: (VROLIJK EN GENIETEND)

Ze moeten jou spreken, Ratsmodee. Ze komen
hierheen. Straks. Naar Karnagel.

LIEDJE: RUST IS 'N ZELDAME ZAAK
(Harry Geelen/Joop Stokkermans)

(IN DE POMPOEN: BERTRAM, AERNOUT,
HILDEBRAND EN TOR LIGGEN LANGUIT.
LIDW. STUURT. ASSIA ZIT ZORGELIJK
NAAST HAAR.)

BERTRAM: rust is een zeldzame zaak

TOR: rust heeft een held niet vaak

HILDEBRAND: een held haat avonturen

AERNOUT: een held haat hete vuren

BERTRAM: 't is jammer maar

SAMEN: toch is het elke dag raak!
niks lijkt 'r in de haak

BERTRAM: een held krijgt alle klappen
hij kan geen uiltje knappen of de

SAMEN: zaak klapt in mekaar

TOR: de draak staat brullend klaar

AERNOUT: het hele huis in vlammen

BERTRAM: het hek is van de dam en

EVT. SAMEN: rammen maar!

TOR: jonkvrouwen vallen flauw

LIDW.: een vrouw houdt haar held in touw

TOR: hij snelt om odeklonje

BERTRAM: een held heeft altijd bonje

ALLEN: ahahahaaaa
ahahahaaaa aaaa

BERTRAM: ik zou het graag een keer beleven
een dagje dat er niks toe doet
een dagje tussen angst en beven
zo'n dagje dee een held vast goed
maar

SAMEN: rust is een zeldzame zaak
rust heeft een held niet vaak

BERTRAM: een held heeft altijd sores

AERNOUT: een held leert altijd mores

HILDEBRAND: ja weet je, een

SAMEN: een held heeft een zware taak

TOR: een held beleeft maar raak

AERNOUT: ik durf erom te wedden:
een held is niet te redden

SAMEN: ah hahaha haaaaaa
ah hahaha haaaaaa

TOR: ah, lekker rustig achterover
turen naar het veilige groen
maar een held houdt geen tijd over
een held heeft altijd wat te doen

SAMEN: tjaaaaa

rust is een zeldzame zaak
rust heeft een held niet vaak

HILDEBRAND: een held is klaar van zessen

AERNOUT: en 't stikt van de prinsessen

SAMEN: die moeilijk doen
zo is het elke dag raak!

HILDEBRAND: een held redt vaak te vaak

SAMEN: een held leeft veel te jachtig
een held wordt zelden tachtig

jahahahahahahaaaaaaaar
ahahahahahahahahahaha
ahahahahahahhahahahaha

(RATSMODEE IS IN ZIJN VERTREK BE-
ZIG KOFFERS TE PAKKEN, OM MET DE
NOORDERZON TE KUNNEN VERTREKKEN.
OP KOFFER STAAT: DE NOORDERZON.
HIJ HAALT NET DERDE ZWARTOMWIKKEL-
DE SPIEGEL VAN DE MUUR.
ER HANGEN ER NOG VIER, ALS ER GE-
KLOPT WORDT.
VERWILDERD KIJKT HIJ NAAR DE DEUR)

RATSMODEE:

Wie is daar?

(PONTIUS LACHT OFF SCREEN)

Filistijn?

PONTIUS:

Koud, koud, koud! Nog tweemaal!

RATSMODEE: (OPENT DEUR, PONTIUS KOMT BINNEN,
GIECHELEND)

Lach niet zo onaangenaam. En help me met die
koffer faun. Ik vertrek in allerijl.

PONTIUS:

Oh ... Hij is te zwaar.

(SLUIT DEKSEL EN GAAT EROP ZITTEN)

Hij gaat wel dicht, maar zo vliegt ie niet.
Hihi. Hij is zwaar van hebberigheid. Klik.

RATSMODEE:

Leen me jouw koffer, Pontius. Ik heb zeven
kostbare spiegels hier.

Ik moet weg zijn voor de nacht. Waar is
Filistijn

Laat hem de poort in de gaten blijven houden.
Er mag niemand binnen.

PONTIUS:

Te laat. De poort is net geopend.

RATSMODEE: (LAAT BIJNA SPIEGEL VALLEN)

Wat? Voor wie?

PONTIUS:

Bezoek!

RATSMODEE:

Assia? Ze kan er nog niet wezen. Het is niet
waar!

PONTIUS:

Nee. Koud, koud, koud! Het is niet Assia!

RATSMODEE:

Wie dan?

PONTIUS:

Nog tweemaal raden.

RATSMODEE:

Geen raadseltjes, wanneer ik met de noorder-
zon vertrek.

PONTIUS:

Je hebt hem zelf gevraagd hierheen te komen.

(ZIET DAT RATSMODEE WEZENLOOS

NAAR HEM KIJKT)

Orf! Ratsmodee! Orf!

RATSMODEE:

De Grootvizier van Grasp? Heer Orf? Zeg dat dan meteen. Orf.

(DENKT KOORTSACHTIG HARD NA)

Orf nu al hier. Dat betekent, dat ik nog net ... Misschien heb ik nog tijd genoeg om ... haha. Vlug snel.

(HANGT SPIEGELS AAN DE WAND)

Hang jij die spiegel daar op, die op de grond staat.

PONTIUS: (GIECHELEND)

Ga jij je ziel aan Orf verkopen, Ratsmodee!

RATSMODEE: (HERSTELT STAAT VERTREK)

Zwijg en gehoorzaam eens, faun. Aan de wand met die dingen.

Ik had de moed te vlug opgegeven. Assia is nog lang niet hier en Ratsmodee is nog steeds ... (HANGT SPIEGEL OP) hier en ... ik was mezelf niet meer. Te overijld.

(RANGSCHIJKT HAASTIG ANDERE ZAKEN)

PONTIUS:

Orf heeft een zak vol grijpstuivers bij zich.

RATSMODEE:

Nou, kijk eens aan. Ratsmodee, waar was je verstand ...

(DUWT TEGEN KOFFER)

Heer en meester ben ik nog steeds.

PONTIUS:

Hij rinkelt ermee, hihihihihhi.

RATSMODEE:

Geld alleen maakt niet gelukkig. Maar het andere heb ik al.

Help me met de noorderzon. Hij moet maar achter dat gordijn. Wat een ... jachtige dag ... pff ... Dat Assia nu net vandaag moest ... Ze zou honderd jaar wegblijven en afspraak is toch afspraak.

PONTIUS: (HELPT GORDIJN RECHTTREKKEN)

Zo. Hihi. En nu, wat doe je nu?

RATSMODEE:

Laat mij vandaag alleen. Ik handel Orf nog af. Mijn laatste slag op Karnagel. Ratsmodee wordt eindelijk rijk.

PONTIUS:

Je koffer is al zwaar van rooie centen.

RATSMODEE:

Nonsens. Wat handgeld. Meer niet. Snel. Ga naar Filistijn. En laat hem niet alleen met de hoge gast. Hij is maar dom.

(LUID)

En praat niet over koffers, die ik pak!
Zeg hem, dat ik kom.

(PONTIUS IS AL WEG, GRIJNST:)

Ik kom... ik kom.

(KINDEREN STAAN BIJ RAAM POMPOEN.
ER WAAIT EEN FELLE BRIES.
ZE HOUDEN EVENTUEEL HOOFDDEKSELS
VAST. WE HOREN FLUITEN WIND)

BERTRAM: (BOVEN LAWAAI UIT)
Wat bent U van plan, Nix Assia.
U vliegt als een duivel!

ASSIA:
Assia heeft haast, mens Bier!

HILDEBRAND: (KOMT VAN RAAMPJE TERUGHOLLEN)
De huizen en de bomen fluiten voorbij.
Ik krijg geen adem, als ik m'n hoofd uit het
raam steek.

LIDW.:
Ik wist niet, dat de pompoen zo hard kón.

ASSIA:
Assia kan zo hard.
(MAAKT BEZWERING, FLUITEN WORDT
HOGER)

BERTRAM:
Vertrouwt U de zaak zo weinig? Op Karnagel?

ASSIA:
Asia wil naar huis.

AERNOUT:
Ik wil ook wel eens naar huis.

BERTRAM:
Hoe lang duurt het nog, op deze manier, denkt
U?

ASSIA:
Niet lang. Maar misschien te lang.

RATSMODEE:

Het is mij een zo groot genoegen, Seigneur,
U weer te zien in Grot Karnagel, en onze
Spiegelmakerij.
Al zo lang hebben wij U gemist als belangstel-
lende vriend en goedgunsti ...

ORF: (NUCHTER)

Ja. Zeur niet. Ouwe kwijlenbabbel. Haha ...
Waarvoor heb je ze laten komen. Klokhuis.

RATSMODEE: (ONTWIJKEND)

Seigneur, ik ...

ORF:

Ja, je hebt iets bijzonders op je lever. Dat
ruik ik. Je stinkt naar slimmigheid en zaken.
Je hebt wat nieuws.

RATSMODEE: (OLIJK)

Fijngevoelig, Seigneur! U kent Ratsmodee mis-
schien beter dan Ratsmodee zichzelf. Inder-
daad, misschien heb ik echte verrassingen.

ORF: (WANTROUWEND)

Ik ben toch wel de enige, die je verrassing
te zien krijgt, hè? Sluwe adder. Hagedis!

RATSMODEE:

Seigneur, heeft Onno Ratsmodee U ooit bedrogen?
Wantrouwen vrienden elkaar?

ORF: (NUCHTER)

Jawel.
Ik wil niet, dat je anderen laat zien, wat
je aan MIJ verkoopt. Hondevot! Nachtuil!
Ik betaal je altijd het grofst. Wat heb ik je
niet gegeven voor die twee verdwijnspiegels, die
mijn vorst Guurt nodig had voor ...

RATSMODEE:

Sssssttt.
Seigneur, U bent te goed. Maar de kennis van
de Waternix is er tot zegen van ieder!

ORF:

De hoogste prijs, hè?

RATSMODEE:

En 'ieder is ieder' staat in ons wapen, Seig-
neur. Ieder is ieder, ieder is gelijk, voor
de nixen van Karnagel.

ORF:

Ja, iedereen is gelijk, als ie maar gelijk
betaalt. Haha. Nou, vooruit. Kom.
Voor de dag met je nieuwe oorlogstuig. Muis!
Misselijke vos!

RATSMODEE: (WIL DEURKNOP PAKKEN OM VERTREK IN
TE GAAN)

Seigneur, ik laat U niet te lang wach...

(FAUN FILISTIJN IS MET GNIFFELENDE
PONTIUS VOOR HUN OPGEDOKEN. PONTIUS
IS DUIDELIJK DEGENE, DIE NERVEUZE
FILISTIJN NAAR RATSMODEE TOE HEEFT
GEDREVEN, OM TE GENIETEN VAN VER-
WARRING ETC.)

Een ogenblik ... Seigneur...

(TEGEN FAUNEN)

Wat doen jullie hier!

Seigneur, een ogenblik, mijn rechterhand en
mijn linkerhand zitten ergens om verlegen.
Mijn excuses. Gaat U toch alvast naar binnen.
Ik ben zó bij U en ...

(SLUIT DEUR)

RATSMODEE:

Ik heb gezegd, stoor mij niet, wanneer ik
belangrijke zaken bespreek.

PONTIUS:

Hup Filistijn!

Filistijn heeft nieuws, Modée!

RATSMODEE:

Vertel het mij straks.

PONTIUS: (VERKNEUKELT ZICH)

Straks is het te laat!

FILISTIJN: (PANIEKERIG)

Een pompoen! Boven Karnagel, Waternix On!

RATSMODEE:

Een pompoen...

(VERWILDERD VAN FIL. NAAR PONTIUS
KIJKEN)

Assia?! ... Ze is gekomen met een pompoen???
Dat scheelt, dan is zij snel ... wat doet zij
NU???

FILISTIJN: (HULPELOOS)

Zij krioelt! Boven de grot! Wat moest ik doen?
Wat moest ik doen?

RATSMODEE: (MAAKT VERWARDE STAPPEN)

Zo dichtbij ...

FILISTIJN: (DOORJAMMEREND)

Ik dacht eerst: hoge gast vliegt over. En
toen: hoge gasten, net als grootvizier Orf.
Ik toeterde: welkom, welkom.

RATSMODEE: (GRAUWEND, TEGELIJKERTIJD PIEKEREND)

Zij is niet welkom.

FILISTIJN:

Ik weet het. Ik zag het te laat. Ik zag het
veel te laat. Nu is het te laat, want nu heb ik
het gezien!

RATSMODEE: (KWAAD AFKAPPEND)

Wel, wat wilde Assia?

FILISTIJN: (WANHOPIG)

Landen! En naar binnen! Ze IS geland! Ik ben
onmiddellijk hierheen gekomen. Naar binnen
wil ze!

RATSMODEE: (GRAUWT)
Domme hals, halve gnoom. Ga terug en heet
haar ... heet haar welkom.
Namens Ratsmodee! Welkom!

FILISTIJN:
Wwwwelkom? Mmmmaaaaar ...

RATSMODEE: (VOL ERGERNIS)
Welkom! Namens haar neef Onno Ratsmodee.
Welkom! In haar eigen huis. En breng haar on-
middellijk bij mij.
En praat niet met haar, want dat kun je niet.
(DRAAIT ZICH AF NAAR DEUR)

PONTIUS: (OPGETOGEN)
Zij is niet alleen!

RATSMODEE: (DEURKNOP BEETHOUDEND)
En laat die anderen met haar meekomen. Welkom!
En zorg dat niemand verkeerd loopt, want dat
mogen ze niet!
(OPENT DEUR KAMER)

FILISTIJN:
Het zijn er veel!

RATSMODEE: (SLUIT SNEL DEUR)
Ja veel.

FILISTIJN:
Meer dan zeven!

RATSMODEE: (SLUIT OPNIEUW DEUR DIE HIJ WEER
HAD GEOPEND)
Schiet op! Ik heb nu geen tijd!

FILISTIJN: (HANDENWRINGEND)
Misschien wel acht!

RATSMODEE: (TEGEN PONTIUS)
Ga met hem mee, nee, ga niet met hem mee.
Laat je niet zien. Nee, laat je maar zien. Oh!
(PAKT DEURKLNK DEFINIET BEET,
DE MOED OPGEVEND)

PONTIUS:
Hup, je hoort het Filistijn.
Ze zijn welkom. Hihi. Welkom ...

RATSMODEE: (SLUIT DEUR ACTER ZICH, DRAAIT
ZICH IN KAMER NAAR ORF.
HAALT SOBERE PLOOIEN IN GEZICHT
OMHOOG)
Seigneur ... een kort oponthoud.

FILISTIJN: (LOOPT NERVFEUS VOOR HAMELAARS UIT,
OVER BRUGGETJE. TELT)

Vier, vijf, zeven ... zeven hè. Meer. Acht?

BERTRAM:

Dertig.

FILISTIJN:

Dertig ja. Het is erg veel. Hierheen het been.

LIDW.: (WIJST NAAR BENEDEN)

Is dat daar beneden allemaal de spiegelmakerij?
Wat een drukte.

FILISTIJN:

Niet stil staan, doorlopen. Hierheen het been.

LIDW.:

O-o ja, hoor.

PONTIUS:

Hihihhi ...

BERTRAM:

Dat wij U hier weer aantreffen. U kent elkaar
niet, nix Assia en eh ... meneer ...

PONTIUS:

Niet meneer. Faun. Pontius. De koopman.

ASSIA: (KOEL)

Assia kent hem niet.

PONTIUS:

Nee, ze kent me niet. Wie kent me? Hihihhi.

CUT: FILISTIJN: (WENKT BIJ EEN KROMMING GANG)

Hierheen. (TELT WEER)

Vier vijf ...

BERTRAM:

Ja, we zijn er nog allemaal, meneer.

FILISTIJN: (VERBETERT)

Ffaun ... wacht.

(GAAT WEG)

BERTRAM:

Waarom telt hij ons steeds?

PONTIUS: (GIECHELEND)

Hij wil weten hoeveel.

BERTRAM:

Ja, dat snap ik. Maar ziet hij dat niet?

PONTIUS:

Nee. Hij is een gnom. Gnomen kunnen niet
goed tellen.

BERTRAM:

Maar hij zei net ... hij stelde zich voor als
Faun Filistijn.

PONTIUS:

Ja, dat, omdat hij dat zeg: faun. Niet gnoom.
Maar hij is een gnoom, niet faun. Maar niet
komt tot iet.

(HUPPELT OOK WEG)

BERTRAM: (SIST)

Vreemde figuren. Nix Assia. Het lijkt me het
beste, dat U doet, of U alles heel gewoon
vindt. Of U het gelooft.

ASSIA:

Maar Assia gelooft het niet. Ratsmodee deugt
n ...

BERTRAM:

U vertelt meteen de reden, dat we hier geko-
men zijn.

ASSIA:

De reden? Maar ...

BERTRAM:

De reden is, dat U ons tegen gekomen bent
ergens, en dat wij graag met behulp van verdwijn-
spiegels de reis naar de andere wereld willen
maken. Achter de spiegel. Hoe heet het ...

ASSIA:

Het land van Links ...

BERTRAM:

Het land van Links.

Dat is dus zogenaamd de reden, dat we hier
zijn. Laat niet aan hem merken, dat U hem
niet vertrouwt.

Misschien kunnen wij U helpen.

(ASSIA WIL WAT TEGRUGZEGGEN. KAN
NOG NET KNIKKEN, WANT FILISTIJN
VERSCHIJNT MET PONTIUS.)

FILISTIJN:

W ... welkom, hoor. Welkom. Nix Onno zegt:
U kunt komen.

(TELT NERVEUS)

Vier vijf... zeven ... acht?

BERTRAM:

Nog evenveel.

FLIISTIJN:

Jaja.

(FEESTDIS: AAN HOEFIJZERVORMIG OPGESTELDE TAFELS ZITTEN GASTHEER EN GASTEN.

VAN LINKS NAAR RECHTS AAN HOOFD TAFEL (VANUIT KIJKER GEZIEN, FIGUREN EN FACE).

HILDEBRAND OP HOEK, PONTIUS, LIDW., ORF, RATSMODEE, ASSIA, BERTRAM, AERNOUT, FILISTIJN.

PONTIUS SCHRANST HEEFT EEN KRANKZINNIG VOL BORD. EET RARE KOMBINATIES, HEEFT ALLE GERECHTEN BIJ ELKAAR.

ZIT ONDER DE KLODDERS, EET LUIDRUCHTIG EN SLORDIG MAAR MET GENOEGEN.

WE PANNEN NAAR RATSMODEE EN GERESEERVEERDE ASSIA)

RATSMODEE: (ELEGANT)

Assia, lieve nicht, je gelooft niet, nogmaals, hoe blij ik was, toen ik hoorde, dat je terugkwam ... Ik zat hier met heer Orf en ik zei ... heer Orf, neemt U mij niet kwalijk, maar even w...

BERTRAM: (INTERRUMPEREERT SNEL EN SLIM)

Wist U, dat we terugkwamen. Hoe? Wie had U dat verteld?

RATSMODEE: (KIJKT HEM AAN. SLIKT, GLIMLACHT)

... Eh. Was het Filistijn? Ja. Het was mijn faun Filistijn: Toen U voor de poort stond ... wist ik het ... ja ... Van Filistijn, bedoel ik. Toen U voor de poort stond.

BERTRAM:

Ah ... ja ...

ORF: (LOG EN LOMP ONGEDULDIG)

Ja, wij moeten elkaar nog spreken, ouwe duitendraaier. Ik vind dit erg lekker, en ik begrijp er niet veel van, maar ik wacht nou al een hele dag en jij zei ...

RATSMODEE: (HAASTIG)

Seigneur, mijn excuses, voor dit oponthoud. Mijn lieve nicht is gearriveerd en wij maken onze schaakwedstrijd straks verder af ...

ORF:

Schaakwedstrijd? ...

(ZWIJGT PERPLEX)

ASSIA: (ONDERTUSSEN)

Oh, laat mij je niet ophouden, neef Modee.

RATSMODEE: (WUIFT HET WEG)

Nee, neenee, jij bent net terug ... Het heeft geen haast.

ORF:

Ja, maar ik wil je wel even voor middernacht of zo onder vier ogen hebben. Klokhuis. Fopsalamander.

RATSMODEE: (HAASTIG ZICH AFWENDEND NAAR ASSIA)
Wat was de reden van je voortijdige thuiskomst,
ASSIA. 100 jaar zou je wegblijven, is het
niet?

BERTRAM:

Dat kan ik wel beantwoorden, waternix Onno
Ratsmodee. Wij hebben nix Assia daar speciaal
om gevraagd. De zaak zit nl. zo.

PONTIUS: (SMAKT EN SLURPT. LIDW. KIJKT ONT-
ZET OPZIJ)

Eet zuster, het is lekker.

HILDEBRAND:

Wat heb je daar nou allemaal bij elkaar op
een bord geschept.

Slagroom, zure uitjes en eend.

(PONTIUS STEEKT ARM SCHIUN OVER LIDW.
BORD HEEN EN SCHEPT GROTE KLEDDER
PUREE OP UIT EEN KOM BIJ ORF DIE
OMKIJKT)

LIDW.:

Faun Pontius. Die leuke spiegels, die U zo
gul uitdeelde aan ons in de lucht, waren dat
spiegels van Paay?

PONTIUS:

Ja. Spiegels van Paay. Van On. Vond je ze
soms niet mooi? Hihihhi ...

(GIET TERRIEN SOEP OVER ZIJN ETEN
UIT)

LIDW.:

Hoe zo. Hoe weet U dat ... heeft Bertram U
vertelt ...

(STAART OPEENS VOOR ZICH UIT ...
PONTIUS GNIFFELT BOVEN DE NATTE
PRAK OP ZIJN BORD.

HILDEBRAND KIJKT NAAR LIDW.
TIK TEGEN WIJNGLAS OFF SCREEN)

CUT: RATSMODEE: (STAAT OP VOOR SPEECH)
Lieve Assia, wijze nicht en dochter van mijn
weledelzeergeleerde oom, die wijze Walter,
de verrassing jou weer te zien, op jouw eigen
Karnagel, was groot en blij.
Voor mij ... Jammer, dat je ouders er nog
steeds niet zijn.
Zij zijn nog altijd in het Niemendal en zoeken
naar het Niets.
Persoonlijk heb ik altijd alles willen hebben,
maar voor hun heb ik een groot respekt.
Terug op Karnagel ben je.
Je zou honderd jaar wegblijven, is het niet?
Maar dat is niets. Gelukkig gaat het goed
met je. Terug, veilig terug in je eigen huis.
Met vrienden die ik niet ken. Nooit heb gezien.
Ook dat is niets.

ORF: (NAAR TOR, LUID)
Ken ik U niet uit een oorlog?

RATSMODEE:
Ik verneem, dat zij, de vrienden, hier gekomen
zijn, om op Karnagel een reis te maken in de
spiegel van Walter, naar het land van Links,
de andere wereld.
Lieve Assia, je ouders hebben mij Karnagel
overgedragen toen jij weg was.
Jaren heb ik het beheer naar eer en geweten
gevoerd. Met genoeg zal ik je nu helpen,
en je vrienden.
Ik begrijp, hoe zeer je vrienden ernaar ver-
langen, de reis naar het land Links te maken.

ORF: (BOT EN LUID)
Waar gaat het allemaal over?

RATSMODEE:
Ik zal je niet weerhouden, vanavond de spie-
gel van Walter, direkt na de maaltijd in
gereedheid te brengen, Filistijn. Faun Pontius ...
Zodat je vrienden meteen in de andere wereld
kunnen stappen.
De wereld, die wij de wereld van Links noemen.

ASSIA: (STAAT OP)
Neef Modee...
Ik geloof niet, dat zij zo snel al willen...

BERTRAM: (VEERT SNEL OP OM TUSSENBEIDE TE
KUNNEN KOMEN)
Dank U, nix Ratsmodee. U hebt goed aangevoeld,
hoezeer wij verlangen naar de stap naar de
andere kant van de spiegel.
Wij zijn U zeer erkentelijk. Ik weet zeker,
dat ieder van ons graag meteen na de maaltijd
zal willen vertrekken.

(ASSIA IS LANGZAAM GAAN ZITTEN.
VERBAASD. TOR KNIPOOGT NAAR HAAR)

HILDEBRAND: (LUID)
Meteen na het eten? Mmmmmaaar ...
(WORDT ZWIJGEN OPGELEGD)

RATSMODEE: (HEFT HET GLAS TEVREDEN)
Dan hef ik nu een glas. Veel geluk in het
land van Links wenst U Ratsmodee.

FILISTIJN+PONTIUS:
(RIJZEN ALS EEN MAN OP)
De weledelzeergeleerde Waternix.

RATSMODEE: (VERGENOEGD EN GEVLEID)
Dank U. Teveel eer.

PONTIUS:
Nee, het lied. Nu het lied. Van Nix.

BERTRAM:
Van wat?

ASSIA:
Het lied van niks, mens Bier.

LIED: WELEDELZEERGELEERDE WATERNIX.
(Harry Geelen/Joop Stokkermans)

RATSMODEE: een prins is hooggeboren
een gnoom een brave knecht
een faun heeft scherpe oren
men prijst hun dus terecht
maar een waternix heeft jaren
ijv'rig gestudeerd:
en is
(KOOR VALT BIJ)
weledel weledel weledel weledel

RATSMODEE: (KALM)
weledelzeergeleerd. nogmaals:

IEDEREEN: weledel weledel weledel weledel
weledel zeergeleerd
(DRUKKE POLYFONE CANON-ACTHIGE
STIJL: TEGENSTEMMEN) weledelweledelst
weledelzeeeeergeleerd
weledelzeeeeergeleerd
weledel zeer weledel zeer
weledelzeergeleerd REPEAT

ASSIA: zelfs bij domme dwergen
graaft soms een dwerg ... diep
ook brouwen in de bergen
de heksen! Int geniep!
en weet een nix niet alles
hoe men het wendt of keert:
hij is:
(KOOR VALT BIJ)
weledel weledel weledel weledel

ASSIA: weledelzeergeleerd. kom! nóg:
(KLAPT ONGEDULDIG)

IEDEREEN: weledel weledel
(RATSMODEE KLINKT VOLDAAN MET WAT
GERESERVEERDE ASSIA)

RATSMODEE+ASSIA: weledelzeergeleerd

IEDEREEN: weledel weledel weledel weledel
weledel zeergeleerd

weledelzeeeeergeleerd
weledelzeeeeergeleerd
weledel zeer weledel zeer
weledelzeergeleerd REPREAT

ALLEN: zing dus het lied van niks

PONTIUS: van wie van wat van waternix

ALLEN: het lied leert niet voor niks

BERTRAM: wie nu niet leert - weet later niks
(IEDEREEN LACHT)

RATSMODEE: kennis is (PAUZE, EEN TIK) is macht

ASSIA: (KAATST TERUG)
en de geleerdste lacht!

PONTIUS: en arm maakt slim en rijk dom
(KRAAIT LACHEND)

RATSMODEE, ASSIA,
FISLITIJN EN
PONTIUS: keer om (KWART DRAAI)

ALLEN: keer om (KWART DRAAI IEDEREEN MEE)

PONTIUS: keer allemaal gelijk om

ALLEN: en zing weer het lied van niks
van wie van wat van waterniks
het lied leert niet voor niks
wie nu niet leert - weet later niks

RATSMODEE: kennis - is macht

ASSIA: en de geleerdste lacht

PONTIUS: en arm maakt slim en rijk dom
keer om
keer om
keer allemaal gelijk om

RATSMODEE: een luchtgeest heet: doorluchtig

BERTRAM: prinsessen zijn 'bemind'
(KIJKT NAAR LIDW.)

RATSMODEE: een geest in de fles heet: vluchtig
(PARLANDO)
als men en brief begint
dan schrijf bij wijze nixen
de aanheft niet verkeerd
zij zijn: weledel weledel weledel weledel
(ETC. DAARNA POLYFOON WAARIN FADEN)

(AERNOUT EN HILDEBRAND SJOUWEN
GROTE SPIEGEL IN ZWART DOEK GEWIK-
KELD DOOR STOFFIGE BIBLIOTHEEK-
HOEK)

AERNOUT: (HOEST)

HILDEBRAND:
Ah, bah. Wat een stof.

LIDW.:
Voorzichtig, breek hem niet.

RATSMODEE:
Voorzichtig ja. De Walterspiegel is broos.
Breek hem niet.
U bent met een grote groep. Scherven zijn
te klein, om U samen te laten reizen.

ASSIA:
Waar is de tweede Walterspiegel?

RATSMODEE:
Filistijn en Pontius, haal de terugreis-
spiegel.
(FILISTIJN EN PONTIUS GAAN WEG)

AERNOUT:
Zal ik deze dan maar alvast uitpakken?

IEDEREEN:
Neeeeee ...

AERNOUT:
Niet?

LIDW.:
Rare, je weet toch wat er gebeurd is met
prinses Madelein, toen ze in die spiegel keek?

AERNOUT:
Ja ... oh ja ...

LIDW.:
Dat is het nou juist. Zo gauw je in die
spiegel hier kijkt, word je opgezogen in
de spiegel. En de spiegel is zelf ook weg.

RATSMODEE: (HOFFELIJK GEPRESSEERD)
Assia, lieve nicht. Ik vertrouw het even
aan jou alleen toe.
Jij weet tenslotte precies, wat er moet
gebeuren. Ik moet even ... Tot straks lieve
vrienden. (GAAT WEG)

AERNOUT:
Gaan we nou echt weg, of gaan we niet echt
weg?

BERTRAM:
Het leek me verstandig, dat ik Uw neef het
idee gaf, dat we louter en alleen hiervoor
kwamen. Om zo snel mogelijk weg te kunnen
naar de spiegelwereld.

(ASSIA KNIKT)

BERTRAM:

Maar als alles zo doorgaat, zijn we dadelijk inderdaad eerder klaar om te vertrekken. En wat moeten we dan?

HILDEBRAND:

Waarvoor moeten we die andere spiegel hebben die gehaald wordt?

LIDW.:

Nou, rare. Als we straks deze spiegel uitpakken, wat gebeurt er dan?

HILDEBRAND:

Ik durf er niet aan te denken.

LIDW.:

Dan verdwijnen we naar de andere wereld.

HILDEBRAND:

Ja, daar was ik al bang voor.

ASSIA:

Hoe komen we dan weer terug, dacht je?

HILDEBRAND:

Terug ...? Nou eh ... Niet ... Dat kan niet.

LIDW.:

Nee, natuurlijk wel. Met precies zo'n zelfde spiegel, oen. Die moeten we dan dus nu wel meenemen. En goed in de zwarte lap gewikkeld houden, tot we hem eindelijk nodig hebben.

AERNOUT: (DOM)

Oh, je bedoelt, dan kijken we weer in zo'n spiegel en dan spiegelen we weer terug naar hier ...

BERTRAM:

Wel, nix Assia, U geeft ons geen antwoord. Wat doen we straks, als alles gereed is. Denkt U, dat U Ratsmodee nog ergens op betrappen kunt.

ASSIA: (HULPELOOS)

Nog niet, mens Bier...

BERTRAM: (SOMBER)

Ja ... Het wordt een beetje ... het begint ... eh ... we komen knijp te zitten, niet ... Lidwien, Hildebrand. Als Ratsmodee niet vlug een fout maakt.

CUT:

(FILISTIJN EN PONTIUS KOMEN ONDER-TUSSEN BINNEN MET SPIEGEL)

ASSIA:

Voorzichtig.

LIDW.:

Ja, breek hem niet.

PONTIUS:

Nee... Filistijn breekt niets. Er zijn trouwens genoeg in de kelders.

ASSIA:

Genoeg. Zijn er zoveel Paayspiegels tegenwoordig. Heeft mijn vader die gemaakt? Waarvoor?

PONTIUS: (GIECHELT)

Nee. Niet je vader, Assia. Hè, Filistijn.

FILISTIJN: (BENAUWD)

Ik weet niets. Vraag het Nix On.

BERTRAM: (NAAR ASSIA. GRIMMIG EN BEGRIJPEND)

U vindt, dat er wat veel van die verdwijnspiegels bestaan? ... dat vindt U verdacht?

(ASSIA STAART EN DENKT)

LIDW.:

Waarvoor zou die grootvizier Orf hier zijn? Van Grasp?

BERTRAM:

Ja. Dat vraag ik me almaar af. Maar niet om te schaken. Dat is duidelijk.

LIDW.:

Waar is hij trouwens?

KIND:

Dat weet ik. In de kamer van nix Ratsmodee. Ik zag hem er net naar toe gaan. Barend en ik.

BERTRAM:

En waar is Barend?

RATSMODEE: (IN EIGEN VERTREK, WAAR...
SPIEGELS HANGEN)

U zult verbijsterd zijn, seigneur, over dat,
waarvoor ik U heb laten komen.

ORF:

Dat is je geraden. Wel, wat is het. Weer
zo'n holle spiegel, waarmee je vuur kunt
maken op een afstand. Verkleinspiegels, om
de vijand in dwergen te veranderen.
Kom er niet mee, want ik ken het allemaal.
Weer zo'n Paayspiegel soms? Ik heb er aan
eentje voorlopig genoeg gehad.

RATSMODEE:

Nee, nee, nee, niets van dat al, seigneur.
(LOOPT NAAR WAND MET SPIEGELS)
Seigneur Orf, wat zou het U waard zijn, overal
tegelijk te zijn.

ORF:

Overal tegelijk... hoe bedoel je, listige
adder.

RATSMODEE: (LOOPT NAAR DEUR, KIJKT OP GANG)

In de keuken te staan van ... de vijand.
Te weten, wat hij denkt, te horen, wat hij
fluistert. Zijn diepste gedachten te kennen.
(IS TERUGGEKOMEN VAN DEUR)

ORF:

Ah, je bedoelt op zijn lip te zitten. Spion-
neren.

RATSMODEE:

Een oud woord, seigneur. Spionneren. Nee...
Ik bedoel ongezien erbij zijn, meezitten
aan zijn tafel. Binnen kijken, dwars door
de dikste muren van zijn paleis. Altijd een
oog in het zeil hebben.

ORF:

Ga door, je interesseert me.

RATSNMODEE:

Seigneur. Noem een vijand. Iets, een land,
een paleis, dat U interesseert.

ORF:

Een vijand? Van Grasp is er een, is onze
vijand. Jaja. Bedoel je misschien een willig
slachtoffer van vandaag de dag of morgen?
Mijn vorst heeft een oog op Bambergen aan
de Sneeuwvijver. Haha. Dat duurt niet lang
meer.

RATSMODEE: (LOOPT WEER NAAR DEUR, KIJKT NOG EENS)

Bambergen. Dat komt mooi uit. Een van de
kastelen, waar een spiegel van mij hangt.
Een spiegel van On, nix Onno Ratsmodee.

ORF:

(RATSMODEE IS TERUG)
Een spiegel van jou. Wat heb ik daarmee te
maken.

RATSMODEE:

Ik heb aan zes paleizen, waaronder Bambergen, een geschenk laten sturen van Karnagel.

Een klein mooi geslepen wandspiegel.

Fraai en precies, een sieraad voor het oog.

(RATSMODEE RUKT EEN GORDIJD WEG.
WANTROUWEND. KOMT TERUG.)

ORF:

Nou, en.

RATSMODEE:

Zo mooi, dat Hare Majesteit Madelein II hem zeer zeker zou ophangen, net als de vorsten van Ka, Bontubal, Kaan, Aps, Snak ...

ORF:

Ga door. Die landen interesseren ons alle vijf.

RATSMODEE: (LOOPT EINDELIJK WER NAAR ZIJN
UITVINDING)

Een ding weten zij niet. Zij zien de spiegel, maar... (TREKT DOEK WEG) ... de spiegels zien ook ... hun ... (KIJKT WANTROEWEND STEEDS ROND)

(IN SPIEGEL STAAT IN CHROMAKEY
MADELEIN VAN BAMBERGEN)

ORF:

Wie is dat?

RATSMODEE:

Als ik mij niet vergis, Hare Majesteit Madelein van Bambergen. De spiegel hangt in haar boudoir. Ik heb een bedankbrief van haar gehad. U treft het. Het is theetijd. Zij zit er.

ORF:

Kan zij ons ook zien?

(DOET STAP TERUG)

RATSMODEE:

Nee, nee, seigneur, blijft u gerust staan.

(MADELEIN WENDT ZICH AF, ZUCHT
EN SCHRIJDT WEG. WE ZIEN DE KALE
WAND.

RATSMODEE HANGT DOEK VOER SPIEGEL)

Seigneur ... in zes paleizen hangt zo'n spiegel reeds. Zij hebben hem zelf opgehangen aan hun muren, de vorsten.

Het oog van Ratsmodee. Het oog van On.

ORF:

Hahahaha ... hahahaha. Ouwe scharrelaar.

Geniale kwijlenbabbel. Briljant hondsvot.

Verkocht, verkocht. Hoeveel. Hoeveel.

(RATSMODEE LOOPT GLIMLACHEND MET
ENTHOUSIASTE ORF ACHTER ZICH NAAR
PLAATS AAN TAFEL OM ZICH EEN DRANKJE
IN TE SCHENKEN.

UIT ZIJN HOUDING BLIJKT, DAT KOOP
NOG NIET GESLOTEN IS ZONDER MEER)

SHOT: HOEK. ACHTER HET GORDIJD
WAAR DE KOFFER IS WEGGESCHOVEN,
DUIKT BARENDJE OP.

ORF: (LOOPT TOR TEGEN LIJF)
Ah. Goed, dat ik U tref. Ik wil U even onder vier kijkers spreken.

TOR:
Mij?

ORF:
Jaja. Ik moet U ergens van kennen. Oorlog? Slag bij Wap? De bestorming van de Reuzenheuvel? Het Beleg bij de Zeven Bergen?

TOR: (KOEL)
Het spijt mij. Ik voer zelden oorlog.

ORF:
Ah, ken ik U dan van een vrede? Vrede van Kaan, vrede van Mout, Vrede van Punnikjesveen ...?

TOR: (ONDERBREEKT)
Het spijt me. Nee. Maar ik ben een prins, misschien ...

ORF:
Ah, een prins. Dat zegt wat. Niet veel, maar het verandert de zaak. Ik weet het nou zeker! Dat was allemaal gezwam daarnet in de zaal. U komt voor hetzelfde als ik, niet? Haha. Wij weten wat we voor vlees in de kuip hebben.

TOR:
Vlees ...

ORF:
Wat we aan elkaar hebben. Haha. Waarvoor we hier zijn.

TOR:
Ik weet, waarvoor ik hier ben, ja.

ORF:
Ah. En ik ook. Haha. Geweldig, hè?

TOR:
Geweldig!

ORF:
Ja. Wat hij voor ons heeft.

TOR:
Ah.

ORF:
Hoeveel?

TOR:
Mmm?

ORF:
Hoeveel vraagt hij jou?

TOR:
Mij?

ORF:

Ja, de oude Rats. Grandioos, hè? Hou je maar niet van de domme. Ik ben op de hoogte. De oude Patrijs ruikt dit (geld). Hij zegt almaar niet 'ja'. Hij gebruikt ons. Jou. Mij.

TOR:

Ah.

ORF:

Ik wil het net zo graag kopen als jij. Haha.

TOR:

Natuurlijk.

ORF:

Ik heb een voorstel. Wij bieden niet tegen elkaar op. Dat maakt alleen maar duur ...

TOR:

Duur ...

ORF:

Als we tegen elkaar opbieden, ja. Ik een bedrag, jij biedt weer hoger, ik weer daaroverheen, jij weer 1000 dukaten meer ... Dat loopt op ...

TOR:

(NOG STEEDS NIET BEGRIJPEND)

Oh, dat lijkt me heel duur, ja.

ORF:

En hoe. Ik weet iets beters.

TOR:

Gelukkig.

ORF:

We delen.

TOR:

(NIETS BEGRIJPEND)

We delen.

ORF:

We kopen het samen. Tenminste. Ik doe een bod. Jij niet. Ik alleen! Zo en zoveel. Jij betaalt me achteraf de helft, en we hebben de uitvinding samen. We delen hem. Slim! Zeg het me na. Slim.

TOR:

(BELEEFD)

Uitzonderlijk.

ORF:

Ik bied!

TOR:

(GEHOORZAAM)

Jij biedt.

ORF:

Top! Haha. (PORT TOR)
Korhoen! Malle patrijs, met je blauwe ogen. Slim! Sluw! Ik spreek hem zo dadelijk. Vanavond nog. Je regering zal net zo tevreden zijn, als de mijne.

We winnen elke oorlog. Elke!
Afgesproken dus. Tot ziens!

(VERLAAT ZIELSTEVREDEN TOR)

TOR: (KIJKT HEM NA)

Hij is gek. Of ik ben gek. Of ik begrijp iets
niet. Bertram misschien. Uitvinding.
Bieden!?

.....

LIDW.:

Ik vind het zo gek, Bertram ... er klopt
iets niet.

BERTRAM:

Wat klopt er niet?

LIDW.:

Pontius zei tegen me: je vond de spiegels ze-
ker niet mooi, die ik je gegeven heb of
zoiets...

BERTRAM:

Oh?

LIDW.:

Hij zei 't zo, dat het leek, alsof hij wist...

BERTRAM:

Ah, alsof hij wist, dat Assia ze allemaal
heeft stukgeslagen. Maar dat heeft niemand hem
toch verteld?

LIDW.:

Nee ...

BERTRAM:

Ratsmodee zei ook zoiets vreemds aan tafel:
Hij zei, dat hij tevoren wist, dat Assia terug
zou komen. Van wie, vroeg ik toen, toen bedacht
ie gauw een smoesje.

LIDW.:

Ja, dan die herbergier, die zei almaar: de
muren hebben oren. En wie praat wordt ge-
hoord. En hij was ook reuze bang voor de naam
Ratsmodee.

TOR: (KOMT BINNEN)

Ah, Van Broodspot, mooi, dat ik jullie even
alleen tref. Grootvizier, die Orf, die is mal.
Hij wil iets kopen, geloof ik, en hij wil,
dat ik het ook doe. Of beter, dat ik het niet
doe.

BERTRAM:

Mmm???

TOR:

Nou, hij koopt iets, en ik krijg het voor
halve prijs, of zoiets.
Leg het me alsjeblieft even uit, als je het
begrijpt.

BERTRAM:

Zei Orf tegen jou, dat hij iets wilde kopen?

TOR: (HOOPVOL DOOR BERTRAM'S KORREKTE
SAMENVATTING)

Ja. Precies. Dat zei hij. Hij kwam hier om iets te kopen. En hij dacht, dat ik daar ook voor kwam. Vlees. In een kuip of zo.

BERTRAM:

Hohoho. Niet te vlug. Hij komt iets kopen? Van Ratsmodee?

TOR:

Ja. Voor zijn regering. Die zou er blij mee zijn. Precies. Blij.

BERTRAM:

Zijn regering?! Dat is het dus!!

TOR:

Wat ...?

LIDW.:

Je bedoelt, dat Orf minister van Oorlog en Vrede is en dat ie hier is, om van Ratsmodee een geheim te kopen, waarmee hij misschien oorlogen kan winnen, zoiets ...

TOR:

Allemachtig. Is het dat? Zulke dingen begrijp ik altijd te laat.

BERTRAM:

En wat moet jij van hem doen?

TOR:

Hij denkt, dat ik ook ...
Hij wil, dat we dat geheim samen kopen. Maar hij handelt straks met Ratsmodee. Hij koopt het voor een bepaald bedrag en dan delen we later samen. Da's goedkoper of zo.

BERTRAM: (KNIJPT OGEN)

Ze onderhandelen straks, hè. Straks ... mmm ...

TOR:

Maar dan zijn wij weg.
Met de spiegel naar het land van Links.

BERTRAM:

Precies. Dan zijn wij weg ...

(SOMBER)

Dat zou Ratsmodee in ieder geval graag willen, ja.

RATSMODEE: (KOMT BINNEN)

Ah, vrienden, daar bent U. U wordt verwacht bij mij en Assia.
Alles is in gereedheid. U kunt vertrekken. Het grote uur is daar. Alles is nu gereed.

(TOR WIL ONMIDDELLIJK OP DE MAN AF VRAGEN. BERTRAM LEGT HEM HET ZWIJGEN OP)

BERTRAM:

Wij komen met U mee, nix Ratsmodee.
(KRABT SOMBER HOOFD, TERWIJL HIJ MET ANDEREN MEEWANDELT)

(AERNOUT EN HILDEBRAND LUISTEREN NAAR
OPGEWONDEN BARENDJE)

AERNOUT:

Wat? Afkijkspiegels, zeg je?

BAREND:

Ja. Afkijkspiegels. Die hangen in de kamer van Ratsmodee. Hij verkoopt ze! Aan Orf is ie ze aan het verkopen. Je kan ermee spionneren.

In andere paleizen en zo!

Ik zag koningin Madelein in haar eigen kamer in Bambergen. Je kon 'r zó zien zitten!

Aan d'r kaptafel.

Als ze d'r staatsgeheimen toevallig had besproken met ambtenaar Ogterop of zo, hadden we het mooi kunnen horen.

AERNOUT:

Afkijkspiegels. Dat vindt nix Assia vast niet goed, Hildebrand, dat Ratsmodee zulke uitvindingen als iets van Karnagel verkoopt.

HILDEBRAND:

Zeker niet aan een minister.

BAREND:

Van oorlog!

LIDW.: (VERSCHIJNT, HIJGEND)

Aernout! Hildebrand, oh, Barendje, jij bent hier? Waar blijven jullie nou? Kom.

We schijnen te vertrekken.

HILDEBRAND:

Vertrekken?

LIDW.:

Ja, ik weet ook niet precies.

HILDEBRAND:

Nou, vergeet 't maar, Barend en Aernout en ik weten toevallig, hoe de vork in de knikker zit!

AERNOUT:

Nee, we vertrekken.

HILDEBRAND:

Precies, we vertr ... wat? Vertrekken?

AERNOUT:

Lidwientje. (LEGT HAND OP HAAR SCHOUDER, TERWIJL ZE WEGLOPEN)

Luister jij nou 's. Jij moet dadelijk - en Bertram ook - die moet ook gewoon meedoen - en nix Assia ook en Tor ook - jullie moeten gewoon een spelletje meespelen...

LIDW.:

Spelletje...

BAREND:

We hebben wat ontdekt...

AERNOUT:

Stil ...

(VANAF WEGLOPEN FADET HET GELUID
AUTOMATISCH.
MUZIEK FADET THRILLING OP)

PONTIUS: (GIECHELT VAN OVER BALUSTRADE.
WIJST. WE ZWENDEN.
DE HAMELAARS STAAN STRAM OPGE-
STELD TEGENOVER DE NOG NIET ONT-
HULDE SPIEGEL.
RATSMODEE HOUDT TWEEDE SPIEGEL VAST)

RATSMODEE:
En daarom is het mij een vreugde, om U te
kunnen helpen bij uw dappere poging, om een
dochter van een geliefd vorstin van een na-
burig land te redden van de eenzaamheid.
Prins, neem deze tweede spiegel en bewaar
hem zorgvuldig tot het uur van de thuisreis.
Want zonder deze kunt ge niet naar deze
wereld terugkeren.
Ik groet U allen. Breek de spiegel van de
terugkeer niet, want nooit zullen wij U
weezien. Tot ziens Assia.
Lieve nicht, zo snel moet ik weer afscheid
nemen. Maar je wilt beslist mee.
Ja, ik begrijp het. Dat wil je graag.

ASSIA: (BERTRAM KIJKT NAAR HAAR)
Tot ziens ... neef Modee
(WISSELT BLIK MET BERTRAM)

RATSMODEE: (PEUTERT FOEDRAAL SPIEGEL LOS)
Dan ga ik thans de afreisspiegel onthullen.
Blijf zo staan. Waak zuinig over Uw tweede
spiegel, prinsen.

AERNOUT: (SCHRAAPT KEEL, KOMT MET HILDEBRAND
NAAR VOREN BIJ TOR STAAN)
Ja, mogen wij de spiegel even overnemen?

TOR: (GEEFT HEM)
Voorzichtig.

RATSMODEE:
Breek hem niet, want de scherven zouden te
klein zijn voor een hele groep reizigers
tegelijk.
Stel U nu op en blijf zo staan, als groep.
Zo dadelijk zult U verdwijnen in ...

AERNOUT:
Hou even mee vast, Hildebrand. En van je
ene, van je tweeën, van je drie. Pats.
(BREKEN DE SPIEGEL KORDAAT.
WE HOREN HET GLAS VERBRIJZELD
WORDEN IN DOEK)

ALLE ANDEREN:
Wat doen jullie???

TOR:
Mens Koffij.

ASSIA:
De spiegel.

AERNOUT:
Scherven brengen geluk. Haha.
(MAAKT ZAK OPEN - VIST LUCHTIG
EEN SCHERF ERUIT)

Kijk. De tweede spiegel. De thuisreisspiegel.
(HOUDT SCHERF VOOR GEZICHT PER-
PLEX ACTRUITTREDENDE RATSMODEE)
Oehoe ... wat zien wij ... Een lelijke plek,
een kale luis? ...

RATSMODEE:

Aaahhh...

(DOET ZWAKKE POGING ANGST TE TO-
NEN VOOR DE SCHERF)

LIDW.:

Aernout, wat moet dat betekenen?

AERNOUT:

Ziet er iemand iets gebeuren?

LIDW.:

Nnnniets!!!

Bertram. Hij verdwijnt helemaal niet. Er
gebeurt niets!

ASSIA:

Laat mij zien.

(PAKT SCHERF OVER, BEKIJKT HEM)

Dit is niet de spiegel van Walter. Dit is
gewoon ... glas.

(KIJKT NAAR RATSMODEE)

HILDEBRAND:

Haha. Hij wou ons laten vertrekken met een
gewone spiegel bij ons.

LIDW.:

Dan was hij voorgoed van ons allemaal af.
Oh, van U ook, nix Assia.

CUT:

(PONTIUS BUIGT ZICH OVER BALUS-
TRADE)

PONTIUS:

Je had vanmiddag moeten gaan, Modee.
Toen was je koffer te zwaar ...
was 't nog niet te laat.
Hihi.

BAREND:

Toevallig was ikke er nog.

(IEDEREEN KIJKT HEM AAN)

BERTRAM:

Jij?

BAREND:

Ja, want ik weet, waar die grootvizier voor
is gekomen.
Wat ie van nix Ratsmodee kwam kopen. Daar-
door wisten Aernout en Hildebrand en ik op-
eens, dat Ratsmodee zeker niet deugde ...
Pas op!

(IEDEREEN KIJKT IN ANGEGEVEN RICH-
TING)

CUT:

(RATSMODEE HEEFT HET HAZENPAD GE-
KOZEN. VERLAAT NET RUIMTE)

CUT:
PONTIUS: (WIJST KRAAIEND VAN GALERIJ)
Weg, haha. Hup.

CUT:
(DE HAL. BERTRAM EN ANDERE MANNEN
STORMEN HAL IN, KIJKEN ROND)

BERTRAM: (KOMMANDEERT)
Jullie daarheen, ik daarheen. Jij daarheen.

CUT:
(DE BRUG)

RATSMODEE: (STORMT EROVERHEEN STUIT OP FILIS-
TIJN)
Haha ... Filistijn. Waar staat die dinges.
Die pompoen. Vlug, idioot, die pompoen van
hun.

FILISTIJN:
Eh ... daar nee, hier.
(ZE VERDWIJNEN)

CUT:
(BERTRAM STAAT STIL IN EEN GANG.
DE ANDEREN RENNEN ACHTER HEM.
HIJ SLAAT ZICH MET VALKKE HAND TEGEN
VOORHOOFD)

BERTRAM:
Waar kan ie nou zo snel... ach, stik.

LIDW.:
Wat is er?

BERTRAM: (BITTER)
Natuurlijk.

LIDW.:
Weet je waar hij heen is?

BERTRAM:
De pompoen. Onze pompoen!

LIDW.:
Oh Bertram. We halen hem nooit meer in.

ASSIA: (TREET NAAR VOERN TUSSEN ANDEREN
DOOR)
De pompoen. Is neef Modee naar Uw pompoen?

BERTRAM: (MISMOEDIG)
Ja, we zijn te laat.

LIDW.:
Ja. Jammer.

ASSIA:
Maar heeft fee Troetel U de spreuk van de pom-
poen dan niet geleerd?

BERTRAM:
U bedoelt, om van een vrucht een vliegende
pompoen te maken?
(ASSIA KNIKT)

LIDW.:

Bertram, je kunt het ook weer omkeren.
Dat is het.

BERTRAM:

Omkeren. Dan wordt de pompoen weer ...

LIDW.:

Een pompoen. Jaaaaa.
(JUICHT)

BERTRAM:

Moment.

AERNOU:

Nee, ik mag, ik mag het.

HILDEBRAND:

Nee, ik, ik ...

BERTRAM:

Sufferd, de fee heeft mij de macht ervoor
gegeven. Stil.

emme nemme nimme nom
draai zijn hand er niet voor om
emme nemme nimme noen
breng weer pit in mijn pompoen
(HILDEBRAND+AERNOU PLAYBACKEN
BERTRAM. BERTRAM IS HET EVEN
KWIJKT. DAN HEEFT HIJ HET WEER.
DE ANDERE PREVELEN HEM BEHULP-
ZAAM TEKST VOOR)
abbe dibbe doebe dab

HILDEBRAND:

Schiet op, hij vertrekt da ...

IEDEREEN:

Sssstttt.

BERTRAM:

Vul hem weer met jeugdig sap!

abe dorna, jorna, dril
breng weer vruchtvlies in de schil

(MAAKT LOS BEZWEREND GEBAAR.
DONDER. IEDEREEN KIJKT NAAR DEUR.
PONTIUS IS ERBIJ GEKOMEN, HEEFT
GIECHELEND EN DIJENKLETSEND GE-
LUISTERD)

SHOT: STILLE DEUR

CUT:

PONTIUS: (KRAAIT OPEENS)
Daaaaaar. Hihihihihhi.

MUZIEKJE:
DE DEUR GAAT OPEN, FILISTIJN
KOMT NERVEUS BINNEN EN HOUDT DE
DEUR OPEN VOOR HIJGENDE SPINNIJ-
DIGE RATSMODEE.
HIJ HOUDT EEN GEWONE POMPOEN IN
ZIJN HAND, WAARIN GEZICHT IS
UITGESNEDEN.

HIJ HOUDT HEM WOEDEND BOVEN HOOFD
EN SMIJT HEM DAN IN RICHTING
BERTRAM. IEDER ONTWIJKT SCHATE-
REND)

START POLYFOON GEDEELTE.
(REPRISE VAN LIED 2)

weledel weledel weledel weledel
weledelzeergeleerd etc.

BERTRAM: een held is dom maar dapper
(TOR KNIKT GOEIIG)

HILDEBRAND: een kok een kei in koek!

LIDW.: 'geknipt' dat is een kapper

BAREND: en ridders noem je 'kloek'

SAMEN: maar een waternix heet anders:
een waternix studeert:
hij is
weledel weledelweledel weledel
weledel zeergeleerd

BERTRAM: allemaal

ALLEN: weledel weledelweledelweledel
weledelzeergeleerd
(POLYFOON STUK HIER OVERSLAAN)

ASSIA: PARL. maar wil een nix niet deugen
omdat hij alles wil
(ZINGT)
dan zal de dag hem heugen
dat ik zijn appel schil
want een nix van niets is walgelijk
niet waard dat hij wat leert
(KOOR VALT BIJ)
alhoewel/-edel weledel weledel weledel
weledelzeergeleerd

ASSIA: kom, snel

ALLEN: weledel weledel weledel weledel
weledelzeergeleerd

weledel zeergeleerd
(POLYFOON CANON.
IN DIT STUK SNIJDEN NAAR RATSMODEE
DIE 'BREVIERT' IN MISSAALACHTIG
BOEK, STUURS IN CEL.
PONTIUS OP BRITS BIJ HEM, SCHRIJFT
MET TAK BOTER EN KAAS FIGUUR OP
GROND, GRINNIKEND. DE STEMMEN WAT
DOF EN VER.
RATSMODEE WERPT MISSCHIEN BLIK OP
PLAFOND)

VOLWASSENEN

ALLEN: zing dus het lied van niks

KINDEREN: van wie - van wat - van waternix

ALLEN: het lied leert niet voor niks

KIND: wie NU niet leert - weet later niks!

LIDW.: wie weet - die wint

ASSIA: maar woorden zijn als wind

(IN CEL KRAAIEND)

PONTIUS: en arm maakt slim en rijk dom
(PARLANDO) (KRIJGT VAN RATSMODEE BOOS
KLAP MET BOEK OF PERKAMENTROL)

ALLEN: keer om

CUT:

HAMELAARS: keer om
keer allemaal gelijk om

HILDEBRAND: schrijf aan een domme ezel:
'geachte heer Koffij'
(AERNOUT'S BLIJE LACH BEVRIEST)

BERTRAM: schrijf aan je eigen liefje
alleen maar: kom naar mij

ASSIA: maar schrijf bij wijze nixen
de titel niet verkeerd
zij zijn allen weledel weledel weledel weledel
weledelzeergeleerd ETC. FADEN IN POLYFOON.

(SHOT VAN ORF IN BOEKENKIST, MET
MUTS OP HOOFD EN BORD OM: Ik ben
een afluisterschandaal.
IN DE KIST GEBROKEN ZEVEN LIJSTEN
VAN AFLUISTERSPIEGELS, OVER ORF'S
HOOFD HEEN OP ELKAAR GESTAPELD ...
FADEN)